

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spał měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjatosk,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh pōda,
Wokřew će!

F.

Serbske njedzelske łopjena.

Wudawa so kōždu sobotu w Smolerjez knihcizisheczerńi w Budyschinje a je tam sa šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

22. njedzela po swjatej Trojizy.

1. Tim. 1, 18, 19.

Barwol tehdom w Romje rěczech po waschnju wojeřstwa. Pschetoz Romski stat běsche wojeřski. Jako wojeřski wyschski wón swojeho Timotheja napomina, so by tež dobre wojeřstwo wjedł. Jeho słowo mějmy psched woczomaj:

Wjedž dobre wojeřstwo!

1. W ryczerstej wěrje;
2. w frutej šwědomliwosći.

1. W ryczerstej wěrje. Pola wjele kšesczijanow wobsteji kšesczijanstwo se šamnych słowow, ale kaž kšětsje je nusne prawe kšesczijanstwo wopokasacž, woni wotpadaju. W dobrych dnjach maja rjane słowa na jazyku, ale hdyž je trjeba, w czerpjenju wutracž, potom je kōnz s kšesczijanstej šylnosću. Šchtōž chze ryczer wěry bycž, dyrbi swojemu wójwodze šwěrnosć šlubicž, kaž wojak pod khorhowju, a potom dyrbi smuzicze sa nim krocicž a niz wosłabnycž a jeho šapřecž kaž Pětr. Šchtōž wěri, dyrbi šo Jesuša džerjecž a šo nješmē psches niczo wot njeho džělicž dacž.

Tak dyrbi ryczer wěry do přědka krocicž, wobczěznosćow šo bojecž nješmē, wjele bóle dyrbi je rad pschewinycž. S kajej samožitej wěru běsche Abraham s wótzneho kraja wuczahnył a s kajej khorblej wěru pschisła žohnowanje, so budže jeho šymjo žohnowane.

A s kajej smuzitej wěru je Barwol jako mišionar mješ pohanow cžahnył hacž do Roma, a s kajej khorblej wěru je Luther šwój skutk šapoczal!

Prawa smuzitosć pak dyrbi šo tež wopokasacž w czerpjenju. Kajki ryczer je šo Šiob, je šo Dawit w czerpjenju wopokasal! Šak je wosšebje Šhrystuš w šwójim czerpjenju s wěry do lubosće šwójeho Wótza mōž t pschewinjenju czerpał.

Šobrachuje-li tebi wěra abo je šłaba a šprōzna, potom je šrudny wuhlad, pschetoz japoschtoł praji, šo tajžy na wěrje lōdž rozšlamaju — t. r. do šadwělowanja padnu. Duž wjedž dobre wojeřstwo

2. w frutej šwědomliwosći. Šunje wot wojaka šo křuta šwědomliwosć žada. Čzi, kotřiz šu nam wo wojeřstwoje pišali, wusbehuj, šo je šwědomliwosć kšwalba a pnyha wōjška. Tež wot tych, kiž sa Šhrystušom du, šo wona žada. Tež japoschtoł šam wo šebi praji, šo sa tym šteji, šo by měl dobre šwědomnje.

A dobremu wojeřstwu a ryczerstwu šłuscha křuta šwědomliwosć. Šdyž kšesczijan pschi wschědnym šamopruhowanju nekajke pschěhladanje abo njeprawo widži, potom je to prawa šwědomliwosć, šo kšutnje ponižowacž, wo wodacze prošycž a šo nowych padow hladacž.

Psches jene s tym dyrbi bycž křuta šwědomliwosć w šemskim powołanju. Wona pak nješmē šama štejecž, a přenje je, šo w duchownym šwójmu pschisłuschnosć dopjelniš.

Šchtōž pak na šwědomliwosći pobrachuowacž da, temu

Bo snutskownje a swontkownje lódz roslama a njemóže jako
cześnie muž płaczić ani psched Bohom ani psched śwětom,
ale budže ł hańbje.

Psched tym swarnuj naś luby Knjeże a Božo! Hamjeń.

Na reformazijski śwjedzeń.

(Jan Menker*)

Głóh: Jed'n twjerdy hród —.

O Jesu, swojoh' stadla by
Ty jenczka wěrna głowa;
My do tebie so khowamy
Kaž holb so w skale khowa.
Nam ty tež skala by;
Duž bjes strachosće by,
Hacž śwět tež rospadnje
A na kruchi wschón dže.
Sdžerž pschi bebi naś, Khrystyce!

Njech twoje mólczke stadleszko
Se tebi poruczene;
Njech mjes sobu a s tobu so
Pschez' nam'ka sjednoczene.
Sdžerž słowo, kschćenizy,
Tež wjeczet Knjesowu
Pschez' czistej, Knjeże, sam;
Haj, ł sbóžnom' troschtej nam
Hacž do kónza jej skhowaj.

Nam pomhaj, so so wobstajnje
Czi ł službje namakamy,
A so my śwětlo sbóžnosće
Szej śwěru śwěćicź damy
Tu ł wěrnej pokucze
A ł prawej dowěrje,
Tak hrěchi puszczimy,
Eso tebi śwjeczimy
Kaž saleži so twojim.

Njech my sa twoje słowo wschat
Nad wschitko wopruiemy;
Cziń khróblch, wjeśelch naś tak,
So wschón kchiz pschenjebemy.
Daj nam tež wobstajnosć,
So wjeś'le ani słóscź
Naś dželicź njemóža,
Hacž my džen dobhycza
Tam śwjeczimy ras ł tobu.

* Jan Menker narodzi so 1658 w Jamnowje, hdžez bē jeho nan knjezi
fastojnik. Po dokonjanich studijach je wón najprjedy we Łuczu a potom
w Hauswaldze pola Bistopiz ł duchownym byl, na czož so jako tajti do
Kemniyh pola Bjernaciz pschěhdli, hdžez 38 lēt dolho jako farať skutkował
a 1734 wumrje. Wón bē tež sławny spěwať duchownych kherluschow a
pěknješće mjes druhim po wschēm ewangelistim kschēczijanstwie snaty a radny
spěwany kherlusch: „Sdy bych ja ł tawhnt jashkami“ atd., kotryž Pětr Kern,
1698 w Madžanezach rodzeny a 1748 jako diaconus w Zybaltje semrjetn, do
berbsteje rěče pscheloži. Pschi skladnosći pschwěćenja wobnowjenego Božeho
doma w Klětnom, na Michala t. l. wotmětcho, bu psches nadobnu darniwosć
knjesa ł Jena spěwarjej spomnjenego kherluschy, Janej Menkerowej, w bliskosći
Jamnowsteho hrodu a to na tym městnje, hdžez něhdy jeho narodny dom
stejesće, wopomnjenista tasla ł łarrarišeho marmora dželana, do partoweje
murje ł pschisprawnej swjatocznosću sahadžena.

Eso kmil nad swojim kschēczijanstwom
A pschispor' stadlo swoje;
Budž ty sam jemu ł bēdžerjom,
So samostanje twoje.
Ach pohórschenja sdal
A njepschēczelow swal,
Tež wobrocź bjesbóžnoh'.
A rosleń hordeho;
Cziń, Knjeże, kónz wschej nuhy.

O Jesu, tebie prošymy
W twojim luhym mjenje:
Naś wubłych, wschehožmilny ty,
Njekt haj na pschychjenje.
Esh-li ty Jesuž mój,
Dha bym tež, Jesu, twój.
Ach, sdžerž, schtož služich nam,
A spožcz, so tu a tam
Czi cžescź a khowalbu damy!

Pschel. Jurij Žitawski.

Tón Knjes je blisko.

Knjes tajny zyrkwiniski radžicel superintendent D. theol. Bank
w Lipsku je delnjolužiski Serb a byn něhduscheho redaktora
„Bramborskeho berbstekeho Žafnika“, knjesa fararja Banka w Deschnju.
Wón bē najprjedy farať w Skjarbosću, bu jako duchapólny předať
do Barlina a wottam sa naślědnika sławneho Dr. Ahlfelba do
Lipska powołany, hdžez wón hišće ł wulkim žohnowanjom sa
Bože kralestwo skutkuje. We swojich krajnich předomanjach wo
sczenju swjateho Mateja wón sledowazy podawł powjeda:

„Se to nětko skoro dwazeczi lēt, jako jedyn džen w Barlinje
list dostach wot jeneho mi žyle zuseho barona w Ruskej. Wón
w nim pišasće, so je něhdy jako student w Barlinje pola jara
cžesczomneje swójby bydlil a so tej samej kóždy cžas džakownu
wutrobu wobarnuje; psched krótkim pak je klyšchal, so so jeniczej
džowzy spomnjeneje swójby jara hubjenje wjedže, haj so je wona
hacž na kromu skazenja dósčła. Wón proschesće, so chyzł so ja
tola duschepastyršy wo nju prózowacz. W lišće ležachu 100 rublow.
Po někotrych cžezkótach so mi poradzi, spomnjenu holczku w jonym
ł najnjeduschnišich domow namakacz; tam bēšće bebi wona
w jonym bydle sadneho twarjenja schwórtu džěl kuchenje wotnajała,
na městnosći runje došahazy sa ložo a stólz. Na stólzu bēdžesće
wona, prosće psched so hladajo, kaž žaloscjepolna podoba. Nad
ložom wišasće mały wobras duchowneho, kotryž bēšće ju něhdy
konfirmiował. Poshmurnje na mnje hladasće, jako fastupich;
hišće pošhmurnišcho, hdžez ł nej rěczecz poczach; sažalle a ł krótko
mi wotmolwesće; ja njebēch so jej pōsnacz dal. Skóncznje so ju
wopraschach, hacž wěsteho barona N. N. njesnaje. Šwětky blyšcz
pschelezi jejne wobliczo, wona pocza mjekšcha bywacz a mi wo
swojim žiwjenju powjedacz, a wo tym njewurjeknitym hubjenstwie,
do kotrehož bē sapadnyła, a so je runje ł twjerdemu wobsamf-
njenju dósčła, bebi žiwjenje wsacz. Tež na moju napscheczorēc
wona pschi swojim wuprajenym pschedewsaczu wosta. Duž jej
prajich, schto bym. Bē to njeđzela Inwokavit ł ewangeliom Mat. 4,
1—11. Sa ju pokazowach na teho w pusćinje spytowaneho a na
jeho wotmolwjenje: „Šbēhń so wote mnje, satanje!"; ł nim dyrbi
tež wona sataniškej myšli božmje rjez, a kmě teho wěsta bycz, so
Wóh tež jej jandželow pōsczele, kotřiž jej služicź smēja. Pschi tym
wucžezech tón list a te 100 rublow ł dyšaka. Šshlyh ronjachu
so jej psches wurudžene wobliczo, a jako mój na to hromadže
pschi ložu klecžachmoj a so modlachmoj, dha bēchu wopradowže

jandželjo w tej czémnej komorje, a jandželjo wješelachu so w njebjekach nad wutrobu, kotraž bu wot sfaženja wumožena, a Boži jandželjo so tule wutrobu wot teho dnja wobarnowali, so je šwérne, ponižne a dżakowne džěcžo Bože wostala hač na dženšnišchi džěti. Wot teho čaša sem wona ženje w tych wšelafich zyrkwojach Barlina njeprawachowasche, w kotrychž mējach po rjadu ewangelion přědowacž, a hišćeže pschezo mi wona w swojich listach wobkrućuje, so na tamnu hodžinu ženje njesabudže“.

F.

S nozy do šwětkla.

Stare, hišćeže njemoczisčżane pomjedancžko Šana Bórskeho.

(Pofracžowanje.)

IV. Hišćeže hórsko.

Me jich kónz hišćeže njebě. Łódž běšče k jenemu turkowštemu měštej pschi morju dojěla a jeje roškasowat da kótwižy swupusčżecž, so bychu šebi wodny k picžu nabrali a hladali, hač njemohlo so něšcto rubjonych rošpschedacž.

So šhwili pschińdže do šaparjeneje štwižy łódžiny knjes a ša nim knjes k dwěmaj swojich wotrocžkow. Łón šej najwjetšche tši wubra, a wotrocžkaj dyrbjeschtaj je hromadu swjasacž kaž hermanški štót. Nicžej rót njemóže swuprajecž, šcto wbohe pschedate čujachu. A tež wbohe pschihladowarški wšchě k bolosnej myšlu šame pschi šebi prajachu: „Šdžha so na naš dńdže? Šdžeha budžemy my pschedate? Do čzejich rukow my pschińdžemy?“ — Bóle morwe hač žiwe dachu so pschedate wohidnemu wotrocžkej k džěry čahnyčž. Šich čěrwjenej wocži běšchtej plafanja špróžnej a šylšow žanych wjazy njemějachu. Kaž so jehnjata k rěšu čěerja, bojosče polne psched pšom, tak so wone k hašchatym wócžkom se šmjerdžateje štwižy dachu druhemu wotrocžkej hnacž. Šich kupž se špokojenym woblicžom ša nimi pomalu štupašche. Wón šebi myšlesche: Njech jenož te blědžata něctre njedžele w dobrej jědži a čžištm žiwjenju poměju, potom čžu je nahladnišche hinaš pschedacž, hač šym je kupš. Ša nim štupašche jich pschedawat wješely, so bě tak rucže a droho došč něctre wotbył. — Bórsy ša tym něctři mlodži wotrocžžy pschischedišchi k čěnkimi ale twjerdyimi swjastkami wšchě nałojene jenu ša druhu swjasachu. Wone se wšchěmi štawami tšchepjetajo na šo hladachu, pschi šebi myšlo: šmy dha tež pschedate? Šdžeha naš powjedu? Ššnano do hubjeńšcheje džěry? — Žaneje ruka šo njespjecži: hlej, ša kóžde wobarancžko budžichu njecžlowšte puki na šhribjet módrjeńžow a prujšelow nabile. Šedyn wotrocžk ša kónz přěnjeho swjasta pschija. Přěnjeje pschiwjasanej pschikafa wón ša nim štupacž a tak jenej ša drugej k durčžkami k dušchateje džěry wulěšč. Drusy wotrocžžy k boka nich a ša nimi džěchu. Žónškich nobi je njechachu njescž, jich štawy niz wjazy šo hromadže džeržecž, tak běchu wšchě hlódbne a lacžne, so lědy wjazy wo žiwjenje rodžachu.

Łódžiny knjes bě šo nabojał, so mohla mjes nimi hrosna šhorosč wudyrčž, bychu-li tajke dlěje w tajkim dušchenju šo wšcheho štradale. Niz, so bě jemu žónškich žel, ale so by psches to wo wulke pjenjš pschischol. Duž dha dyrbjachu porno měštej na kupjelnišchž šo hicž wumyčž a wurjedžicž, a se žiweje wodu šwoje janyški wofšchewicž. — Me njech hišćeže rjenišche njebjo šo na nje lubošnišcho šměwa, njech rjenišche měšto šo jim psched woczomaj pšichi, njech w rjenišchich draštach Turkojo na mórskim brjošy šedžo hladaja: to šo žaneje nejima. Šow tola žana ruka njeje, kž by ša nju prawowacž čžyła, tu žana wutroba te wbohe njewobžaruje. Šamšnywšchi hubu wšchě pošlednju móž nałoža, so njebychu padale Šlej, pschěšlabjena Marja šo dyš a dyš pošlafnje, ale pošanjazy woješžy bija šurwje kóždu, kž njemóže dale štupacž, so jeje žaloscženje druge na nohomaj šdžeržuje. Něctre šu na šmjerč

hotowe, a bychu šnadž do hlubiny šestakale. Me to šu jich čwi-lerjo přjedy čaša wjedželi, duž je jena k drugej pschiwjasana, so žana wofšchecžicž njemóže.

Šwuprajicž njeje, kaš jim běšche, jato na blaš došchedschi k polneje picžele čěrwšweje wodny doštachu. Šaj, wěšče bychu šebi k tej njeswjasanej ruky drjemjany šarancžk k rukow drěle, tak dobre hač šebi běchu — njebychu pschěšlabe k temu a bojasne pušom byle. Šwuprajicž njeje, kaš derje jim čžinjěšche, hdyž móžachu šwoje pscheparjene štawy k wodu wofšchłóžicž a k nich šrwawe wopluski wotmyčž. Na šhwilku bě wšcho něctřišche horjo a pschichodne hubjeńštwo šabnyte, tak derje jim bě, tak šchewjachu šo.

Kajki krašny dar je Boža woda! Mało to šnajemy, mało šo džakujemy ša tajki Boži dar! Kaš wjele šhorosčow wuhoji! Kaš womłodža štawy, hdyž pschińdu do čěrwšweje wodny! Kaš hušto šo šhudy lud pschehrešchi, hdyž štona, so nicžo picž nima hač wodu! Bóh dał, so njetriebali nawjedžicž, kajke to rěšate hubjeńštwo, hdyž čěrwšweje wodny šradaju.

Šrijedy hač buchy k kupjelnišchž do łódže hnate, doštachu wot jeneho pschewodžerja šruč šušcheneho šhlěba, kajkiž šo na łódžach jě. Ššnadž ženje njeběchu jim najlěpsche plody jich plódbneho kraja tak ššłodžile, kaž łódžniški, we wodže womacžany šhlěb.

Me to bě něcto ša nje čžim hórje. Něct bóle k šebi pschińdžene škeršcho čžujachu, hdyž a šctó šu. Š narabnym hlódom a w palatej lacžnosčži běchu přjedy wšchě myšle wofšlabe a polnosčž šwojeje žalošneje žaloscže žana jich wutrobom njecžujěšche. Me k došwymjom noweho žiwjenja roščěšche tež nowa lubosčž k žiwjenju a nowe štróžowanje psched pschichodnymi dnjemi jim do štawow bijachu. Šacž runje mjes šobu šej wjele prajicž njekmědžachu, dha tola na šebi widžachu, šcto žana w bolosčžiwych myšlach šacžowa.

Bože šlónčko, kž na wšchě štutki a njěštutki hlada, šo k wječžoru šhilešche. Žana hora ani hórka njewobarašche widžicž, kaš šo jecho dolhe pruhi pod šwětkym módrym njebjom nad bljšchžatym žolmjenjom morja krašnjachu. Š ranju do kraja nuts hladašche wošo na šelene runiny, šměwate winižy, šctomojte hory, a šercžinojte hórki.

Šaj, wy holbjaze wócžka grichiškich žónškich, hladajče nuts do žušeho kraja! Wón je podobny na wašch wam něcto tak daloki kraj wašchich macžěrych domow. Šam něhdže na hórkach pod wolijowžami šedžo wašchi šawoštajeni šylšuja wo waš, šwoje džowki a šotry a njewjšty. Šoni rošhnacži šu šo k šwojim domam wrócželi, ale wašche měšto běšche tam pušte. Šuni wěššit w šhorhojčžkach wašcheje łódže šhodži a na wašche šo troščku šacžerwjenowate licžka šaduwa. Šjany wječžor, haj rjany šo bliži, a wy šo njechale wješelicž nad jecho rjanosčžu? Šctoha tak šaržujecže, kaž w šerčach šabludžene džěcžo, kž wuhlada šeschčěške hněšdo polne jědojteho lehmidla? — A ta dušchata džěra we wašchey łódži wam džiwje štrachi do myšlow hony. Štupajče, štupajče, wbohe! Wašch čžwilowat šo k šrjudom šahanja na waš. Šchwatajče, wbohe! Šrjudy šu rubate! — —

Lědy běchu do štwižy dohnate, ššyda šo jich špróžnych najwjazy na šchpundowanje k wotpoczinkej abo šnadž k španju. Me hlowny šo jenej po drugej wjerčicž pocžinachu. Šej a tamej šle bywasche. — Šarijna čžetka bě šo k šemi walila k šhorosčžu, bolosčžu. Šarji bě mało hinaš a tajka něšajka womor šo ji na woblicžo lehny, so šo jeje njemóžěšche wobrocž. — — Bórsy jebate šony do njeje čžehnichu a džiwny šón šo ji džijěšche, so je wona lohki ptacžk, kž šwětklej šchidleschžy šbėha. Wón na łódžinej najwjšchšchey šhorhojčžžy šedži, šmahuje k šchidleschkomaj a wješely pschelecži šhwatajžy ščěroše morjo a pschińdže do macžěrneje komorki. Šožo je proššne, duž šlecži na macžěry rožowy pjenš, kž hewat

czterwjene kćenje noży. Tón ma tři róže, ale dvě stej blédej a swjadlej. — Tak šo ji džijesche.

Šo šnje wotzuczi, ale czeže sdychowanja nětotrych njewužnje-nych žalosczerkow jeje wucho pó czymje czwilowachu. Duschna czetka njebě wjazy pschi nej a Marija njewjedžesche, hdže ležo mjelczi abo stona abo po khwilkach spi. Wschelke myšle šo w Marijnej hłowje setkowachu. „Ach, hdy by tola Bóh tón Knjes šmjertneho jandžela póbšal! Šdy by mje tola tón k nanej a k maczeri donješl, k Kristej a k lubymaj šotromaj! Čži wěšče dawno wšchitzy i njebohim nanom pola jandželow šedža a wješele pija i njebieskich žórkow. Ach, Božo, šmil šo nade mnu, pošćel mi šmjercz šwojeho šwjateho Ššyna a jeho šwjateje maczerje dla! Šamješ.“

(Ššichodnje dale.)

Bože šastaranje w pschirodže.

(Šotracžowanje.)

Šchtož jene šwěrjo njerodži, lubuje druhe. Mješwizy hłowacžate (Wanderameisen) njenacžinja rostlinam žaneje šchłody, wutupja pak wulknu špłu šchłodnych pschelašanzow druhich rodow, šamo hady. Wone czahnu w hustych czrjódach kaž wójško. Radny jim wobšedžer šwoju kžežu wotewri, pschetož šchtož šo jenož pod jeho wajomej tšechu je šahněšdžilo na šchłodneje wacžinje, pschelašanzu a dodudki, kiž w tajnym škutkowanju człowjekeje njenadžatu šchłodu nacžinja, to wone wuczahnu, šahubja abo k špěšchnemu czěłanju nusuja. Morwy jeleš šo wot nich tak rjenje wobhrymša, šo jeno koscžowz šbhtny wostanje. We pschirodže šu sta mozow hotowe, morwe šrumowacž: pšiki, šubny, pašory, klěščežaki atd.

Morwe šwěrjata šo porědko nadešdu. Ščžerb šo šezjerje abo pohrjebje. Tótka (Todtengraber), počžornosty bruš se šchěrofini czešwjenožoltymi přecznyimi šmuhami psches šhribjet, je šwoje mjeno po šwojim škutkowanju dostał. Wón hrjeba mješšche šwěrjata, myšche, knoty atd. žyle kaž tótka morwyh. Wón pschi tym husto jara domyšlnje škutkuje. Ššchirodospytnik Clairville powjeda: Šedyn rjany mejšši džek šstupich do jeneje šahrodny pola Winterthura a wuhladach na pucžu morwu myšch, kiž šo dnyš a dnyš pohibowasche. Šako ju i kjom wobrocžich, wuhladach tótku, kiž bě hješdwělnje je šwojim próžowanjom, ščžerba pohrjebacž, wina tuteho hibanja byl.

Wón šo we šwojim džěle njeda myšicž, kotrež pak šo radžicž nochžyšche, dokelž bě póda twjerdže šteptana a i hrubym šchčzerkom pošypšana. Na pošledk wostaji myšch ležo a bježesche kšětro daloko po pucžu won. Šako bě podarmo tam a šem běhal, pusčezži šo do boka do jeneje šahrodki. Wědy bě mjektu pódu wunuschlil, pschiběžža šašo a špytasche myšch i drjenjom, štorčanjom a czahanjom do přědka pschinješč. Šola podarmo. Nětk lecžesche šwoju stronu a ja šebi myšlach, šo je šo šwojeho pschewošacža wšdal. Me tak wulke bě moje špodžiwanje, jako jeho ša khwilu i tšjomi abo šchtyrjomi šwojeho runjecža wrócžo pschilecžicž widžach. Šaž bychu wotřezane mešli, šlěšechu wšchitzy hnydom pod morwe cžělo a nješechu je, hdyž tež pomalu, tola runy pucž do tamneje šahrodki. Šako tutón džiwny cžělny cžah na to měštno pschindže, hdžezž bě bruš přjedy hrjebał, pohrjebachu morwu myšch. Ššchezo hłubšcho a hłubšcho šapadowasche šo myšch do šemje; napošledk pschindžechu wšchitzy tótzy šašo won a šamjetachu ryhle row. Š džělom lecžachu přjecž, i džělom šalěšechu šašo do rowa. — Druhi pschiklad, tak šu šebi šwěrjata k pomozu, je tónle: Šuvier, šhudy študenta, bě pola hrabje i Šerizy ša domjazeho wučzerja postajeny a bydlešche se šwojimi wučžomzami na Šiquainville'skim štarym hrodže. Šedyn džek běchu te šame na wotnowe wobloženje košhdlo powlelle a chžychu šastoječku popadnyčž, šotraž muchi šojo šchleňzy wobléto-

wajche, na kotrež ššoncžko šwěcžesche. Ša něotre mješšchiny bě šo njenahladny ptacžk popadnył. Šošhdlo bě šo wokolo jeneje nóžki šadžernylo. Wón šašchřezča a bórny šo žyly retomas šastoječkow šhromadži a špytasche jateho wumóz. Šola podarmo. Špytowajo, i košhdlom wotlecžezč, šo košhdlo pschezo twjeršcho šadžerowasche a powjetschi ptacžkowe bolosčze. Š dobom šo wšchitke šastoječki k njeju pošbježechu, kružowachu w powěštje, dychu potom dele a pšachy i pšskom do košhdla, hacž šo roštorže a wužwobodženy ptacžk se šwojimi towaršchemi wotšal lecžesche. Šo pohnu Šuviera, pschirodniske namuši šchudowacž. — Šamarč widžesche, jako bě jene šastoječe hnešdo na kručy, runje hdyž chžyšche šancžka jejka njescž, šo 10 abo 12 šastoječkow se šušpodštwa pschilecžachu, i šhwatkom nowe hnežko twarjachu a ša pošdra dnja došonjachu. Dvě šastoječzy šamej matej hewak 8 hacž do 12 dnjom twaricž.

(Ššichodnje ššoncženje.)

Wschelake i bliska a i daloka.

— Šandženu pónždelu mějesche šaššte evangelsko-lutherške duchownštwu audijenzu pola noweho krala Šjedricha Šugusta. Wot-póbšlanštwu duchownštwu wobštejesche i přášidenty a naměštneho přášidenty evangelskeho-lutherškeho krajneho konsistorštwu, i psched-šhdny a měštopšchedšhdny šynody, i wobaju draždžanškeju šuperinten-dentow a wšchššcheho žyřkwinskeho radžicžela Šeiera ša Šužizu. Na narěčži, kotrežž mějeschtej přášidenta a naměštny přášidenta konsistorštwu jeho Šmajestočž jara pschecželnje a hnadnje wotmolwi a šo ša wutrobne šłowa najpschecželnjšcho pošžakoma. Š wón wobkručzi i tym pschecžom, šo by to žyšemu ludej šnajomne bylo, šo móže evangelsko-lutherška žyřkej tež pod jeho kralowanjom teho šameho pschitřezča a wótžneho šastaranja wěšta hycž, kaž pod jeho wulkimi přjedownikami na trónje, a šo je wón hotowy, w jich myššli kraleštwu wješčž.

— Ššches nowiny to praščenje džze, hacž hrabinka Šontignosa, něhdušcha šašška kronpřnyžekšna, šo šašo do Draždžan wrócži. Šo šu prošdne šłowa. Wěšta wěž je, šo šo na to na kralowškim dworje njemyšli a šo je tajke šašošjednocženje po tym, šchtož je šo podało, cžiščze njemóžne. Ššchecž je, šo by tež lud to ššoncžuje rošemicž chžyl.

— Šandženu šřjedu wodžesche 25. křócž knjes šuperinten-denta Šuring jako wotřejšny šchulški inspektar wotřejšnu wučžeršku konferenzu we Šojerezach. Ššchitomny běšche tež knjes tajny žyř-winški a šchulški radžicžel Šchönwälder i Šiegniz. Šónž konferenzy knjes wotřejšny šchulški inspektor šjewi, šo po 25 lětnym šasta-wanju šwoje šastojušštwu jako wotřejšny šchulški inspektor w nalěčžu pschichodneho lěta škoži. Ššchi wobjedže wunješe knjes tajny radžicžel Šchönwälder na knjesa wotřejšneho šchulškeho inspektora šławu, šo jemu ša jeho šwěrnosčž a njepřožniwosčž džakujjo, a knjes wotřejšny šchulški inspektor wunješe šławu na wučžerštwu.

Dalšche dobrowólne dary ša wbohe armeniške šyroty.

Šjemjenowany i Šudyschina 2 hr. — np.

Š mjenje wobohich ššrotow wutrobny džak.

Gólcž, redaktor.

„Šombaj Šóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wšchěch psche-dawarňjach „Šerb. Nowin“ na wšach a w Šudyschiny dostacž. Na šchtwórcž lěta płacži wón 40 np., jenotliwe cžiššla šo ša 4 np. pschedawaju.